

MIHAIL MACREA

(1908—1967)

În ziua de 19 octombrie 1967, s-a stins din viață profesorul universitar Mihail Macrea, membru al colegiului de redacție al Anuarului nostru.

Reprezentant al științei istorice românești, profesorul Mihail Macrea s-a format în decursul anilor ca un bun arheolog în cadrul cunoscutei și apreciatei școli arheologice clujene de sub conducerea profesorului Constantin Daicoviciu — membru al Academiei Republicii Socialiste România —, al cărui discipol a fost încă de la primele sale cercetări.

Urmînd calea maestrului, profesorul Macrea s-a ocupat în mod special de problemele Daciei romane, unde și-a adus aportul său deosebit de constructiv.

Prin dispariția sa prematură, catedra Universității clujene, Institutul de istorie și arheologie din Cluj și Muzeul de istorie din Cluj au suferit o dureroasă pierdere.

ACTA MVSEI NAPOCENSIS
Colegiul de Redacție

*

La 19 octombrie 1967 a încetat din viață în chip neașteptat, în plină activitate creatoare, prof. dr. docent Mihail I. Macrea, profesor la Universitatea Babeș-Bolyai, șef de secție la Institutul de istorie al Academiei R. S. România, Filiala Cluj, și la Muzeul de istorie Cluj. Universitatea, Academia și Muzeul de istorie pierd în persoana profesorului M. Macrea pe unul din cei mai vechi și mai prețioși colaboratori, a cărui viață și muncă a fost strîns legată de activitatea acestor mari instituții de cultură clujene.

Născut la 19 iulie 1908 la Săcel, r. Sibiu, profesorul M. Macrea și-a făcut studiile la Universitatea din Cluj și apoi la Roma. Rînd pe rînd practicant și șef de lucrări la Institutul de Studii clasice, conferențiar, apoi profesor universitar, șef de secție la Institutul de istorie și la Muzeul de istorie, profesorul M. Macrea și-a dedicat întreaga-i putere de muncă cercetării trecutului nostru și activității de învățămînt. Epoca romană în Dacia a găsit în el un cercetător neobosit și

sistematic care a știut să observe detaliile fără să piardă din vedere ansamblul. Cu puțin înainte de a înceta din viață a predat la tipar lucrarea *Viața romană în Dacia*, o vastă sinteză a istoriei provinciei Dacia, ultima dintre cele 78 de lucrări elaborate de el.

Deopotrivă de apreciat atât în țară cât și peste hotare, a participat la numeroase congrese științifice internaționale și i s-a încredințat misiunea de a conduce colecțivul românesc care colaborează la Tabula Imperii Romani.

Istoric erudit și eminent numismat, profesorul M. Macrea, discipol al acad. prof. C. Daicoviciu, are o contribuție de seamă la formarea cadrelor de specialitate de la Universitate, de la Institutul de istorie și de la Muzeul de istorie, care duc mai departe linia școlii istorice și arheologice clujene. Numeroase și rodnice campanii arheologice, conduse de el, dintre care amintim doar pe cele de la Căpilna, Rîșnov, Mehădia, Cașolț, Palatca, Buciumi și Bologa, au adus o contribuție de seamă la cunoașterea trecutului nostru.

Dascăl exigent și bun pedagog, el a crescut, în cel mai bun sens al cuvîntului, serii numeroase de studenți cărora le-a fost în același timp dascăl și prieten.

Dar gîndul nostru nu se oprește numai la neobositul, exigentul și modestul cercetător, ci ne apare în fața ochilor și omul plin de viață, plin de neastîmpăr, care știa să reunească seriozitatea omului de știință cu o nestînsă bună dispoziție, cu un robust optimism, care l-a ajutat să suporte numeroase și grele încercări.

Moartea l-a găsit în prima linie, la datorie, așa cum își dorise acest neobosit slujitor al științei românești.

E. CHIRILĂ